

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25.4.2016 v Ústí nad Orlicí samosoudcem JUDr. Richardem Anderem

takto:

Obžalovaný [redacted],
nar. dne [redacted] v Ústí nad Orlicí, trvale bytem
[redacted], tč. ve výkonu trestu ve věznici
Pardubice

j e v i n e n , ž e

ve stanovené době ode dne 23. 7. 2015 do dne 28. 7. 2015 a ani později, sám nenastoupil do určené věznice výkon trestu odnětí svobody, i když dne 22. 7. 2015 v [redacted] nad Orlicí, okr. Ústí nad Orlicí, osobně převzal výzvu Okresního soudu v Ústí nad Orlicí k nastoupení výkonu trestu odnětí svobody v trvání 280 dnů s dozorem do Věznice Hradec Králové, který mu byl uložen na základě rozsudku Okresního soudu Ústí nad Orlicí č.j. 1T 49/2014-87 ze dne 17. 4. 2014 ve spojení s usnesením Okresního soudu Ústí nad Orlicí č.j. 1T 49/2014-120 ze dne 5. 5. 2015 a usnesením Krajského soudu Hradec Králové, pobočka Pardubice pod č.j. 14To 203/2015-129 ze dne 3. 6. 2015, aniž k tomu měl vážný důvod, přičemž do výkonu trestu byl dodán na základě příkazu dne 14. 9. 2015 policejní hlídkou Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Územní odbor Ústí nad Orlicí, Obvodní oddělení Letohrad,

t e d y

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody.

T í m s p á c h a l

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) trestního zákoníku.

A odsuzuje se

Podle § 337 odst. 1 k trestu odnětí svobody v **trvání čtyř (4) měsíců nepodmíněně.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazuje do **věznice s dozorem.**

Odůvodnění:

Dokazováním v hlavním líčení bylo prokázáno, že se obžalovaný dopustil jednání tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 17. 4. 2014, č.j. 1T 49/2014-87, ve spojení s usnesením Okresního soudu Ústí nad Orlicí č.j. ze dne 5. 5. 2015, č.j. 1T 49/2014-120 a usnesením Krajského soudu Hradec Králové, pobočka Pardubice ze dne 3. 6. 2015, č.j. 14To 203/2015-129, byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v délce 280 dnů za přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku. Dne 22.7.2015 si obžalovaný osobně převzal výzvu k nastoupení do příslušné věznice k výkonu uloženého trestu, ve stanovené době však do výkonu trestu nenastoupil, aniž k tomu měl závažný důvod. Do výkonu trestu tak byl dodán až dne 14.9.2015 policejní hlídkou Krajského ředitelství policie Pardubického kraje, Územní odbor Ústí nad Orlicí, Obvodní oddělení Letohrad, na základě příkazu.

Obžalovaný se k jednání doznal. Ve své výpovědi uvedl, že si je svého jednání vědom a lituje jej. V dané době byl ve špatném psychickém stavu, ve stresu, měl strach z nástupu do vězení, ale byl rozhodnut do výkonu trestu nastoupit. Dříve než se k tomu rozhodl, pro něj však přijela policie. Ve výkonu trestu se chová slušně, po propuštění hodlá vést řádný život a byla mu i nabídnuta práce ve firmě [REDAKCE]. Připravuje se též na půlmaraton na podporu handicapovaných dětí. Výživné za něj hradí, alespoň částečně, po dobu výkonu trestu, jeho matka. Po nástupu do práce mu bude daná částka strhávána mzdovou účtárnou tak, aby hradil řádně běžné výživné a uhradil i vzniklý dluh.

Doznání obžalovaného odpovídají i další provedené důkazy, zejména spis zdejšího soudu vedený pod sp. zn. 1 T 49/2014, výzva k nástupu do výkonu trestu, žádost o dodání do výkonu trestu, protokol o jeho dodání a rozhodnutí o eskortě.

Ze spisu zdejšího soudu vedeného pod sp. zn. 1 T 49/2014 soud zjistil, že byl obžalovaný rozsudkem zdejšího soudu ze dne 17.4.2014, č.j. 1 T 49/2014-87, uznán vinným ze spáchání přečinu zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, a byl mu uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 280 hodin. Usnesením zdejšího soudu ze dne 5.5.2015, č.j. 1 T 49/2014-120 ve spojení s usnesením Krajského soudu Hradec Králové, pobočka Pardubice ze dne 3. 6. 2015, č.j. 14 To 203/2015-129, byl pak tento trest přeměněn v trest odnětí svobody na 280 dnů se zařazením do věznice s dozorem. Výzva k nastoupení k trestu ze dne 18.6.2015 byla obžalovanému doručena do vlastních rukou dne 22.7.2015. Následně byl ve věci vydán příkaz k dodání do výkonu trestu, na základě kterého došlo dne 14.9.2015 k dodání obžalovaného do výkonu trestu.

Lze navíc uzavřít, že se jedná o trestný čin, jenž vyplývá z objektivních okolností, faktického nenastoupení k výkonu rozhodnutí, a další dokazování tak není třeba.

K osobě obžalovaného soud zjistil, že byl uznán vinným ze spáchání tří přečinů, a to opakovaně zanedbání povinné výživy, a to rozsudkem uvedeným výše, dále rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 14.2.2012 vedeným pod sp. zn. 2 T 2/2012, jímž mu byl uložen trest

odnětí svobody ve výměře 6 měsíců, který byl podmíněně odložen na dobu 18 měsíců (toto odsouzení však bylo amnestováno). A konečně rozhodnutím zdejšího soudu ze dne 2.2.2013, č.j. 2 T 7/2013, kterým mu byl uložen trest odnětí svobody na 10 měsíců, jež byl podmíněně odložen na dobu 42 měsíců, přičemž byla tato zkušební doba prodloužena o jeden rok. Nedopustil se však žádného jiného protiprávního jednání.

Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednáním po objektivní stránce naplnil skutkovou podstatu přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku, neboť bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody. Doznání a obhajoba obžalovaného jsou přitom plně v souladu s provedenými důkazy. Obžalovaný jako důvod nenastoupení do výkonu trestu uváděl, že se nástupu do výkonu trestu bál, byl ve stresu a ve špatném psychickém stavu. Závažným důvodem ve smyslu tohoto ustanovení je však především změna zdravotního stavu reálně bránící trest odnětí svobody nastoupit, nebo přechodná těžká situace v rodině. Tedy natolik závažné okolnosti, jež obžalovaný nemůže bez své viny ovlivnit a které mu objektivně brání k výkonu trestu nastoupit. Důvod uvedený obžalovaným ale do této kategorie nespadá, resp. soud jej neshledává závažným - toto psychické rozpoložení je pochopitelné a lze jej naopak předpokládat, jelikož se jedná o osobu, která doposud nebyla ve výkonu trestu, objektivně však nikterak nebrání nástupu k výkonu trestu.

Po subjektivní stránce soud dospěl k závěru, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť si byl v dané době vědom toho, co činí i toho, že se jedná o činnost protiprávní, i přesto však takto jednal, čímž projevil vůli porušit zájem společnosti na ochraně pořádku ve věcech veřejných.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z hledisek stanovených § 38 a 39 tr. zákoníku při ukládání trestních sankcí, kdy přihlédl ke všem polehčujícím a přetěžujícím okolnostem podle § 41 a 42 tr. zákoníku. Obžalovaný se opakovaně dopouští přečinu zanedbání povinné výživy, což je velmi specifický druh trestné činnosti. Nejedná se tak o recidivistu v „klasickém“ slova smyslu, který by byl nebezpečný pro společnost. Jiné trestné činnosti se nedopustil a nedopustil se ani žádného přestupku. Polehčující okolností je to, že se k činu doznal, přičemž svého jednání lituje a vykazuje i snahu po nápravě (přislíb zaměstnání).

Zákonem stanovená sazba trestu odnětí svobody za daný přečin je 2 roky. Soudu se tak jeví přiměřené uložit obžalovanému trest při samotné dolní hranici této sazby, a to ve výměře 4 měsíců. Soud považuje ve věci za nedostačující uložit obhajobou navržený trest obecně prospěšných prací, či trest odnětí svobody, jenž by byl podmíněně odložen. Jak je uvedeno výše, obžalovaný se dopustil přečinu zanedbání povinné výživy opakovaně, přičemž mu za toto protiprávní jednání již byl uložen jak trest odnětí svobody, který byl podmíněně odložen, tak trest obecně prospěšných prací. Ani jeden z těchto alternativních trestů však neměl na chování obžalovaného podstatnější vliv, když se následně obžalovaný dopustil další trestné činnosti, resp. nevykonal ani jednu hodinu uloženého trestu obecně prospěšných prací. U tohoto druhu trestu soud navíc dospěl k závěru, že na danou věc dopadá ust. § 62 odst. 2 tr. zákoníku, když neshledal žádnou výjimečnou okolnost, jež by svědčila ve prospěch jeho uložení.

Pro výkon trestu byl poté obžalovaný zařazen do věznice s dozorem dle ust. § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, když splňuje všechny podmínky zde uvedené - byl mu uložen trest nepřevyšující 3 roky a dosud nebyl ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 25.4.2016.

JUDr. Richard Ander, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Michaela Zubrická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. 12. 2016 samosoudcem JUDr. Richardem Anderem,

takto :

obžalovaný: [REDACTED], nar. [REDACTED] v Šumperku, okr. Šumperk, trvale bytem [REDACTED], okres Ústí nad Orlicí, t. č. ve VTOS ve Věznici Pardubice,

je vinen, že

v době od 1. 10. 2015 do 21. 9. 2016 v [REDACTED] – [REDACTED], okres Ústí nad Orlicí, nenastoupil na výzvu soudu, doručenou mu dne 25. 9. 2015, výkon trestu odnětí svobody v trvání 15 měsíců uložený mu rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí č. j. 2T 5/2015-294 ze dne 28. 4. 2015 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích č. j. 13To 248/2015-308 ze dne 11. 8. 2015, přičemž dle výzvy soudu k nastoupení trestu měl nastoupit nejpozději do 5 dnů od jejího doručení, tj. do 30. 9. 2015, do Věznice Olomouc, zdržoval se na různých místech a do výkonu trestu byl dodán až 21. 9. 2016 Policií ČR,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody.

Tím spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. f) tr. zákoníku.

A zato se odsuzuje

podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku **k trestu odnětí svobody na 8 (osm) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se zařazuje do **věznice s dozorem.**

Odůvodnění:

Z důkazů provedených u hlavního líčení bylo zjištěno, že rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 28. 4. 2015, č.j. 2T 5/2015-294, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 11. 8. 2015, č.j. 13To 248/2015-308 byl [REDAKCE] odsouzen za pokračující přečiny krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na 15 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem.

Výzva k nástupu trestu byla tehdy již odsouzenému [REDAKCE] doručena policejním orgánem dne 25. 9. 2015 s tím, že výkon trestu má nastoupit ve věznici Olomouc nejpozději do 5 dnů od doručení výzvy, tedy v tomto případě do 30. 9. 2015. [REDAKCE] však v této lhůtě nenastoupil, což vyústilo ve vydání příkazu k dodání do výkonu trestu. Sám nenastoupil až do 21. 9. 2016, kdy byl do výkonu trestu dodán orgány Policie ČR.

Obžalovaný se k výše uvedenému jednání doznal, jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, když v obou dvou případech zopakoval, že v době, kdy měl nastoupit výkon trestu odnětí svobody, odjel z místa bydliště do Prahy, kde se snažil sehnat zaměstnání, později se vrátil do [REDAKCE], kde byl taky zajištěn orgány policie a dodán do výkonu trestu. U obou výslechů k dotazům uvedl, že důvodem nenastoupení trestu byla obava právě z nástupu trestu, když jiné důvody neměl, zejména zdravotní ani žádné jiné, které by ho případně v možnosti nastoupit limitovaly. Obavu měl pouze z toho „jak zvládne být zavřený“.

Provedeným dokazováním bylo tak prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] bez závažného důvodu nenastoupil na výzvu soudu trest odnětí svobody a do jeho výkonu byl dodán až po téměř dalších 12 měsících po jeho vypátrání orgány Policie ČR. Svým jednáním tak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 písm. f) tr. zákoníku.

K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že byl do současné době celkem 5x soudně trestán, vždy pro majetkovou trestnou činnost. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Ústí nad Orlicí sp. zn. 2T 5/2015, který je popsán výše, k nepodmíněnému 15ti měsíčnímu trestu odnětí svobody se zařazením do věznice s dozorem. Uvedený trest nyní vykonává.

Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud jednak z ust. § 38 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí, přihlédl dále k významu porušeného, zákonem chráněného zájmu na řádném výkonu uložených trestů, přihlédl ke způsobu provedení činu, okolnostem, za kterých byl spáchán, osobě obžalovaného, k jeho pohnutce, k jeho osobním, rodinným poměrům. V této souvislosti je nutno připomenout, že obžalovaný se dlouhodobě vyhýbal nástupu uloženého trestu, když tato doba se nutně musí projevit v úvahách o druhu a výměře

trestu. Na druhou stranu bylo přihlédnuto k tomu, že obžalovaný byl již 5x soudně trestán, ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody je poprvé. Navíc ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 1T 127/2013, bylo usnesení ze dne 21. 11. 2016 rozhodnuto tak, že původně podmíněně odložený trest odnětí svobody v trvání 2 roky [REDACTED] vykoná, neboť se ve zkušební době neosvědčil a pro výkon trestu byl zařazen do věznice s dozorem.

Usnesení nabylo právní moci dne 21. 11. 2016. Obžalovaný tak má v současné době vykonávat trest v celkové délce 39 měsíců. S přihlédnutím k délce tohoto trestu, který je prvním nepodmíněným trestem odnětí svobody, který odsouzený vykonává, ale i se zohledněním délky doby, po kterou se vyhýbal nástupu výkonu trestu, dospěl soud k závěru, že přiměřeným bude v tomto případě trest odnětí svobody na úrovni jedné třetiny sazby § 337 odst. 1 tr. zákoníku, konkrétně ve výměře 8 měsíců, že však již nejsou splněny podmínky proto, aby výkon takového trestu byl podmíněně odkládán, protože je obžalovanému ukládán trest odnětí svobody ve výměře nepřevyšující 3 roky a do doby spáchání skutku nebyl ve výkonu trestu pro úmyslný trestný čin byl podle § 56 odst. 2 tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání. Odvolání má odkladný účinek.

Případné odvolání musí být podáno zdejšímu soudu, a to do 8 dnů od doručení tohoto rozsudku. O podaném odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené pro jeho podání také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

V Ústí nad Orlicí dne 12. 12. 2016.

JUDr. Richard Ander, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Michaela Zubrická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Ústí nad Orlicí rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4.10.2016 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Radoše a přísedících JUDr. Pavla Nádvorníka a Anny Kopecké

ta k t o :

Obžalovaná [redacted], roz. [redacted]
nar. [redacted] v Českém Krumlově, okres Český Krumlov,
trvale bytem [redacted], okr. Karviná, nyní
[redacted], okres Ústí nad Orlicí
je vinna , že

dne 5. 10. 2010 v Ústí nad Orlicí, okr. Ústí nad Orlicí, v kanceláři na Mírovém náměstí na základě dohody uzavřené s [redacted] o zhodnocení finanční částky s garantovaným procentem zhodnocení, převzala po podpisu dohody finanční částku v hotovosti ve výši 500.000 Kč s tím, že dne 5. 10. 2012 vyplatí [redacted] zhodnocenou částku ve výši 650.000 Kč, převzaté finanční prostředky dle dohody nezhodnotila, použila přesně nezjištěným způsobem a do současné doby přes upomínky žádnou částku nevyplatila, čímž způsobila [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] škodu ve výši 500.000 Kč,

tedy

přisvojila si cizí věc, která jí byla svěřena a způsobila takovým činem značnou škodu.

Tím spáchala

zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 4 písm. d) tr. zákoníku

a za to se odsuzuje:

Podle § 206 odst. 4 tr.zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr.zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr.zákoníku se stanoví zkušební doba na 3 (tři) roky.

Podle § 73 odst. 1,3 tr.zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti a to výkonu zaměstnání, povolání nebo funkce nebo činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení, spojených s poskytováním finančního poradenství a to na dobu 3 (tři) let.

Podle § 82 odst. 2 tr.zákoníku se ukládá obžalované povinnost ve zkušební době podle svých možností a schopností uhradit způsobenou škodu poškozené [REDAKCE].

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] odkazuje s nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Podle § 226 písm. b) tr. řádu se obžalovaná zprošťuje obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

v období od měsíce června 2011 do měsíce listopadu 2011 v Ústí nad Orlicí, okr. Ústí nad Orlicí, pod záminkou poskytnutí půjček na různé nepravdivé účely s příslibem splacení v krátké době vylákala od [REDAKCE] a [REDAKCE], kteří jí plně důvěřovali, poskytnutí různých finančních částek, kdy bez sepsání písemné smlouvy jí [REDAKCE] v červnu 2011 poskytla půjčku ve výši 43.000 Kč, v listopadu roku 2011 další půjčku ve výši 16.000 Kč a [REDAKCE] v září 2011 půjčky ve výši 200.000 Kč a 25.000 Kč, přičemž tyto půjčky s příslibem vrácení v dohodnutých termínech sjednávala v době, kdy již měla jiné závazky, které nehradila, z důvodu některých neuhrazených závazků již měla na svou osobu uvalenu exekuci, a mohla si tedy být vědoma toho, že závazkům vůči [REDAKCE] a [REDAKCE] není schopna dostát, kdy s ohledem na to, že půjčky nevrátila sepsala s [REDAKCE] dne 26. 10. 2012 dohodu o vypořádání uvedených závazků, v termínu do 30. 4. 2013 opět nic neuhradila, a přesto, že dne 14. 6. 2013 sepsala splátkový kalendář, neuhradila ani částečně žádný z těchto závazků a způsobila tak [REDAKCE], nar. [REDAKCE] škodu ve výši 59.000 Kč a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] škodu ve výši 225.000 Kč,

kvalifikovaný obžalobou jako přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se **poškození** [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] a [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] odkazují s **nárokem** na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

K bodu 1) výrokové části rozsudku bylo zjištěno zejména z výpovědi [redacted] a [redacted], že obžalovaná v rámci své podnikatelské činnosti v oblasti finančního poradenství spolupracovala s [redacted] a seznámila se i s jeho matkou [redacted]. Postupně oba s obžalovanou navázali přátelský vztah. V říjnu 2010 nabídla obžalovaná [redacted], že by dokázala zhodnotit její volné finanční prostředky daleko lépe, než nabízí poradenská společnost. Dne 5.10.2010 tedy na základě písemné dohody o zhodnocení finanční částky předala poškozená obžalované v hotovosti finanční částku 500.000 Kč s tím, že za dva roky obdrží 650.000 Kč.

Obžalovaná k bodu 1) výrokové části rozsudku uvedla, že převzaté finanční prostředky předala ke zhodnocení muži, kterého nechce jmenovat, protože již zemřel. V hlavním líčení pak počala uvádět, že nemůže tohoto muže jmenovat, protože pokud by tak učinila, že věří v minulé a budoucí životy, že zažila regresi a vstupy do minulých životů, a že když by poškodila člověka, který již zemřel, a řekla, že on je ten, který je dlužen, takže bude potrestána v budoucích životech a že by si tak poškodila svoji karmu. Dále pak uváděla, že jednala s dětmi tohoto zemřelého člověka, kteří jsou jeho dědicové a že ty se jí vysmály, protože s uvedeným mužem neměla nic sepsáno a nemohla tudíž dokladovat, že mu svěřila částku 500.000 Kč. Tato obhajoba je naprosto účelová, neboť obžalovaná pokud si od jiných peníze brala nebo jim něco platila, jak vyplývá ze spisového materiálu, vždy to měla podchyceno písemně, avšak částku 500.000 Kč předala údajně neznámému muži bez jakéhokoliv písemného dokladu s tím, že měli spolu pouze gentlemanskou dohodu. Navíc její tvrzení o karmě je krajně nevěrohodné a účelové, neboť těžko by si mohla poškodit karmu tím, že by uvedla pravdivou skutečnost, tj. že někomu svěřila peníze a mohla by tudíž uvést přinejmenším jména dětí, která údajně zná, aby umožnila poškozené se případného vrácení peněz domáhat a nezhoršila její postavení. Je zjevné, že ve vztahu k poškozené [redacted] ji karma netrápí. Navíc z výpovědi svědka [redacted] vyplynulo, že jeho otec předal ke zhodnocení obžalované [redacted] částku 250.000 Kč, což zjistil po smrti svého otce a začal s obžalovanou jednat (za toto jednání byla obžalovaná odsouzena a odsouzení bylo amnestováno). Z výpovědi svědka [redacted] pak vyplývá, že mu obžalovaná slibovala, že vše je v pořádku, že vše v termínu vyplatí a poté se začala různě vymlouvat, svědkovi se nedařilo jí telefonicky zkontaktovat, a když jí zkontaktoval, tak nemluvila o žádném problému, který by měl nastat, ještě mu napsala možnost koupě nějakého investičního zlata, ale poté začal docházet k tomu, že se vymlouvala, oddalovala schůzky, komunikovala pouze SMS zprávami a zásadně nezvedala telefon a nakonec mu řekla, že člověk, který měl zhodnotit peníze, zemřel. Z výpovědi [redacted] pak bylo zjištěno, že také on svěřil obžalované částku 300.000 Kč, řekla mu, že částku zhodnotí, a že spolupracuje s nějakým mužem, který

peníze zhodnocuje. Říkala, že ten muž podniká někde v zahraničí, snad v Karibiku, ale žádné jméno neřekla a nechtěla mu jméno sdělit. K tomu je nutno říct, že toto probíhalo ještě v době, než měl údajný muž zemřít, tudíž jí v tom nemohla bránit žádná karma, jak se hájila v hlavním líčení. Když došlo k termínu výplaty, tak obžalovaná už nepřijela a pak nastalo období, kdy neustále řešili problém vyplacení po telefonu. První dva telefony mu vzala, pak byla nemocná, potom měl umřít člověk, kterému dala peníze, pak neměla signál a pak přestala brát telefon úplně a poslala mu pouze SMS. Potom přivezla částku 100.000 Kč ve stokorunách, pak ještě během roku zaplatila 100.000 Kč a potom již úplně zmizela. Následně pak svědek začal zjišťovat, že má mnoho exekucí, a proto šel na policii, kde mu však bylo sděleno, že se nejedná o trestný čin. Nakonec se začala vmlouvat, že muž, který peníze měl zhodnotit, zemřel a že peníze budou mít vyplaceny z dědictví po tom muži a potom začala říkat, že je nějaký problém, a když chtěl na rodinu kontakt, tak mu to zcela odmítla. Z uvedeného tedy plyne, že obžalovaná se vmlouvala různými výmluvami, aby nemusela finanční prostředky vyplatit. Navíc již v roce 2010 byly na majetek obžalované [REDAKCE] exekuce z důvodu neuhrazených závazků z titulů různých půjček ve výši nejméně 321.956 Kč a podle přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2011 a 2012 vyplývá, že oba roky byla ve ztrátě. Z uvedeného je možno učinit závěr, že obžalovaná převzala finanční prostředky pod záminkou zhodnocení, tyto finanční prostředky si ponechala a použila je k přesně nezjištěnému účelu. Na tomto závěru nemůže nic měnit ani to, že byly zjištěny dva případy a to [REDAKCE] a [REDAKCE], kterým obžalovaná vyplatila částky se zhodnocením a to [REDAKCE] ve výši 113.000 Kč 5.9.2011, když od něj převzala 100.000 Kč a [REDAKCE] dne 1.3.2010 částku 50.000 Kč, když od něj převzala 40.000 Kč. K tomu je nutno uvést, že to bylo v době, kdy si brala různé půjčky, měla též finanční částku 500.000 Kč od poškozené [REDAKCE] a finanční prostředky od otce [REDAKCE] a finanční prostředky od [REDAKCE]. Mohla tedy peníze vrátit i z těchto půjček, aniž by musela peníze někde zhodnocovat, což svědčí o podezření, že těmito půjčkami peněz tzv. „vyloukala klín klínem.“

Soud dospěl k závěru, že tímto jednáním naplnila obžalovaná skutkovou podstatu zločinu zpronevěry podle § 206 odst. 1,4 písm. d) tr.zákoníku, neboť si přisvojila cizí věc, která jí byla svěřena a způsobila takovým činem značnou škodu.

Obžalovaná [REDAKCE] je OSVČ v oboru finančního poradenství. V místě bydliště není k jejímu chování připomínek. V opisu RT má záznam z 29. 10. 2012 pro tr. čin dle § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku, kdy jí byl uložen trest odnětí svobody na 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 24 měsíců a odsouzení podleho amnestii. V současné době má obžalovaná uzavřenou smlouvu o obchodním zastoupení s firmou [REDAKCE], s.r.o., kde má vyvíjet činnost směřující k uzavírání obchodů nebo ujednání obchodů jménem a na účet [REDAKCE] p s.r.o. Obžalovaná též předložila dvě složenky na částku 2.000 Kč a 700 Kč k rukám poškozené [REDAKCE] a k rukám [REDAKCE] s tím, že jakmile dostala první odměnu ze shora uvedené smlouvy, tak hned peníze zaslala a bude se snažit dále škodu hradit.

S přihlédnutím k rozsahu trestné činnosti a výšce způsobené škody, která je na hranici pro posouzení jednání jako zločinu, jakož i s přihlédnutím k tomu, že se na obžalovanou hledí, jakoby dosud nebyla soudně trestána a s přihlédnutím k její snaze, byť částečné, hradit způsobenou škodu, měl soud za to, že lze ještě účelu trestu dosáhnout trestem odnětí svobody s podmíněným odkladem a to blíže spodní hranici trestní sazby a to ve výměře 2 roků a 6

měsíců. Zkušební doba však byla stanovena v horní polovině zákonné trestní sazby v trvání 3 roků, aby měl soud dostatečně dlouhou dobu ke sledování toho, zda obžalovaná zkušební dobu neporušuje a nedopouští se obdobné trestné činnosti, neboť byť bylo předchozí odsouzení amnestováno, je možno z něj dovodit, že k obdobným jednáním má obžalovaná sklony.

Současně byl uložen trest zákazu činnosti, jak je ve výrokové části uvedeno, neboť je zřejmé z rozsahu exekucí, které jsou na obžalovanou vedeny, že tato není schopna hospodařit správně ani se svými financemi, natož s financemi jiných osob, a protože trestné činnosti se dopustila v souvislosti s poskytováním finančního poradenství, byl jí uložen zákaz výkonu této činnosti na dobu 3 roků. A jako podmínku osvědčení ve zkušební době byla uložena povinnost, aby podle svých možností a schopností obžalovaná uhradila způsobenou škodu.

Poškozená [REDAKCE] byla odkázána na občanskoprávní řízení, neboť v hlavním líčení bylo zjištěno, že byl sepsán notářský zápis, jímž se obžalovaná zavázala škodu hradit, že na základě tohoto notářského zápisu je prováděna exekuce a je zřejmé, že některé částky byly již na náhradu škody zaslány, avšak z vyjádření [REDAKCE] u posledního hlavního líčení nebylo možno zjistit, komu a v jaké výši byly tyto finanční prostředky zaslány, navíc z notářského zápisu vyplývá, že závazek uhradit škodu na sebe převzal i svědek [REDAKCE], který též uvedl, že z jeho příjmu byly též prováděny exekuční srážky. Vzhledem k tomu, že soud nemohl stanovit přesnou dlužnou částku ke dni hlavního líčení, aby o ni mohl rozhodnout, odkázal poškozenou na občanskoprávní řízení.

Dále byla obžalovaná žalována pro jednání pod bodem 2) výrokové části rozsudku a z tohoto jednání byla obžalovaná zproštěna, neboť v hlavním líčení bylo zjištěno zejména to, že obžalovaná, dále svědek [REDAKCE] a [REDAKCE] pracovali pro firmu [REDAKCE] s pracovištěm v Ústí nad Orlicí a v průběhu této činnosti někdy ke konci roku 2010 začali uvažovat o tom, že by se stejným předmětem podnikání rozjeli vlastní firmu, která se měla jmenovat [REDAKCE], a že později by s nimi spolupracovali i další lidé. Firma měla mít obdobnou náplň jako firma [REDAKCE], což bylo finanční poradenství, zprostředkování hypoték, stavební spoření, investice apod. Zpočátku byli zaštiťováni pražskou firmou [REDAKCE], pro kterou všechny produkty zprostředkovali. V té době se ve firmě též objevovala [REDAKCE], která se podrobovala nějakému školení, pravděpodobně též se záměrem, že by pro firmu pracovala. V souvislosti s touto rozvíjející se činností firmy [REDAKCE] byly do firmy investovány finanční prostředky, aby mohla firma podnikat, musel být zaplacen dlužný nájem za kanceláře, muselo být zaplaceno též nějaké zařízení, zařizovaly se též internetové stránky, logo firmy, což pro vznikající firmu zajišťoval známý [REDAKCE]. Na rozjezd firmy tedy byly potřeba finanční prostředky a je nepochybné, že jediné osoby, které finanční prostředky disponovaly, byl [REDAKCE], respektive jeho bratr, který mu peníze zapůjčil a též matka [REDAKCE], která též investovala část svých finančních prostředků. Z výpovědi [REDAKCE] vůbec nelze dovodit, že by se z jeho strany mělo jednat o nějakou půjčkou se lhůtou vrácení, nebyl totiž vůbec u hlavního líčení schopen specifikovat, o jakou dohodu se jednalo, co bylo jejím obsahem, a když byl svědek dotazován, jak bylo dojednáno, jak budou investované peníze vráceny a z čeho, tak uvedl, že to nebylo nijak dohodnuto, a k dotazu jakou měl představu, uvedl, že to bylo na základě dobrých vztahů a že mu obžalovaná peníze vrátí, až bude mít. Dále pak bylo zjištěno, že [REDAKCE] sdělil někdy na přelomu roku 2011 – 2012, že ve firmě [REDAKCE] končí, že se chce dál věnovat jenom škole a tím vlastně činnost firmy byla ukončena. Pokud jde o poškozenou

Žádost o informace

Dobrý den,

ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, vás žádám o poskytnutí těchto anonymizovaných trestních rozsudků k těmto spisovým značkám: 2 T 126/2016, 1 T 71/2016, 1 T 21/2016

Ve smyslu § 17 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. žádám o potvrzení předpokládané výše úhrady nákladů, budou-li účtovány.

Informace žádám poskytnout v elektronické formě a zaslat do datové schránky.

Za jejich poskytnutí předem děkuji.

K T

xxx

xxxxx

OKRESNÍ SOUD V ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Husova 975, 562 17 Ústí nad Orlicí

---

tel.: 465 567 111, fax: 465 523 269, e-mail: podatelna@osoud.uno.justice.cz, IDDS: rjrabj7

NAŠE ZNAČKA: 51 Si 284/2018

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Jan Gregar

DNE: 17.08.2018

K T

XXXXXXXX

XXXX

Vážená slečno,

na základě Vaší žádosti ze dne 15.8.2018 Vám v příloze zasílám požadované anonymizované rozsudky zdejšího soudu.

S pozdravem

Bc. Jan Gregar v. r.
ředitel správy soudu

Přílohy: rozsudek č.j. 2 T 126/2016-332
rozsudek č.j. 1 T 71/2016-67
rozsudek č.j. 1 T 21/2016-55